

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Syner (Danske Klassikere)

Citation: Hjortø, Knud: "Syner", i Hjortø, Knud: *Syner*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2003, s. 121. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hjort_01-shoot-idm140211095191008.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Syner

Men den anden kan være meget frækkere endnu, det kan nemlig falde ham ind at kompromittere mig over for andre mennesker, hvad der jo er meget ubehageligt for en dannet mand. Forleden dag stod jeg for eksempel og udviklede noget for en bekendt af mig. Det var om børns opdragelse i de første år; jeg begyndte med en fremstilling af disiplinens ide, og jeg ved bestemt, at jeg var kommet til det sted i min udvikling, hvor jeg undersøgte, i hvilken alder forestillingen om lydighed kan bibringes det spæde barn. Og hvad sker? Et kvarterstid efter vågner jeg og opdager, at der er noen, der står og taler, og at det er mig, det vil sige: det var ikke mig, for jeg havde holdt op for længe siden, men for min bekendt måtte det jo ta sig ud, som om det var mig, der talte. Det var altså osse den anden, som her havde været på spil. Tænke sig, at der er noen, der taler i mig, ud gennem mig, bruger mit vær, mine lunger o. s. v., og jeg ikke så meget som aner, hvad han har sagt! Og dog bær jeg ansvaret for det! Det er næsten mer, end man kan finde sig i med tålmodighed.